PARLAMENT EUROPEJSKI

KOMISJA WOLNOŚCI OBYWATELSKICH, SPRAWIEDLIWOŚCI I SPRAW WEWNĘTRZNYCH

we współpracy z

KOMISJĄ ZATRUDNIENIA I SPRAW SOCJALNYCH
KOMISJĄ PRAW KOBIET I RÓWNOUPRAWNIENIA
KOMISJĄ SPRAW KONSTYTUCYJNYCH
KOMISJĄ SPRAW ZAGRANICZNYCH
PODKOMISJĄ DS. PRAW CZŁOWIEKA

oraz z udziałem posłów parlamentów narodowych

25 kwietnia 2005, poniedziałek, w godz. 15^{00} – 18^{30}
26 kwietnia 2005, wtorek, w godz. 09^{00} – 12^{30}
Rue Wiertz, 60 – Bruksela
Budynek Paul Henri Spaak (PHS), sala 3C50

Projekt programu

Seminarium otwarte

Promowanie polityki UE dotyczącej praw podstawowych: od słów do czynów, czyli jak urzeczywistnić prawa?

I. Cel

Celem seminarium jest zapoznanie się z obecnymi politykami i praktykami europejskimi i krajowymi dotyczącymi praw podstawowych, zwalczania dyskryminacji oraz kwestii mniejszości oraz dyskusja w sprawie dalszych postępów w tej dziedzinie, w kontekście dwóch sprawozdań rozpatrywanych obecnie przez Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Obywatelskich – sprawozdania pani Kingi Gál w sprawie „promocji i ochrony praw podstawowych: rola krajowych i europejskich instytucji, w tym Agencji Praw Podstawowych" oraz sprawozdania pana Claude'a Moraes w sprawie „ochrony mniejszości narodowych oraz kierunków polityki antydyskryminacyjnej w rozszerzonej Europie". Seminarium jest w założeniu jedynie punktem wyjścia dla dalszych dyskusji w wyżej wymienionych dziedzinach[1].

[1] Ze względu na to, że czas każdego wystąpienia będzie ograniczony do 10 minut, mówcy, którzy chcieliby uzupełnić swoje przemówienie, mogą to zrobić, dostarczając jeszcze przed rozpoczęciem seminarium pisemny dokument (najlepiej w języku angielskim lub francuskim) do sekretariatu. Dokument zostanie rozpowszechniony w czasie seminarium.

II. Wprowadzenie

Unia już od wielu lat jest zaangażowana w ochronę praw człowieka i podstawowych wolności, co można dostrzec m.in. od lat 70-tych w prawie precedensowym Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości. Ponadto, od dnia 1 maja 1999 r. ochrona praw podstawowych uznawana jest w Traktacie Amsterdamskim za fundamentalną zasadę Unii Europejskiej, warunek wstępny dla państw pragnących przyłączyć się do Unii Europejskiej, a także niezmienny warunek zachowania pełnych uprawnień do podejmowania decyzji w Radzie (art. 6 i 7 TUE)[1].

UE ma również ważną rolę do odegrania w zwalczaniu dyskryminacji i promowaniu równych szans. Przez ostatnie 30 lat rozwój wspólnotowego prawodawstwa, polityki i prawa precedensowego pomagał w przeciwstawianiu się dyskryminacji z powodu płci i promowaniu równości płci. Ostatnio, od czasu wprowadzenia art. 13 do Traktatu WE, ramy prawne zostały poszerzone o zakaz dyskryminowania ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, religię lub przekonanie, niepełnosprawność, wiek i orientację seksualną. Rozszerzenie UE, szczególnie przy uwzględnieniu nowego kontekstu politycznego w odniesieniu do mniejszości, wzmacnia potrzebę podjęcia zdecydowanych działań wymierzonych w dyskryminację. Traktat Konstytucyjny, z chwilą jego ratyfikacji, zwiększy zdolność UE do działania na tym polu.

Traktat Amsterdamski nie tylko naszkicował nowy europejski wymiar praw podstawowych, lecz także zapewnił instytucjom europejskim solidne podstawy prawne do ustanawiania praw mających na celu tworzenie bardziej jednolitego europejskiego obywatelstwa, a także rozwój Unii jako obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Z punktu widzenia polityki i prawodawstwa to właśnie rewolucja kopernikańska wywarła bezpośredni wpływ na prawa podstawowe, tak jak w przypadku, gdy europejski ustawodawca musi przyjąć obowiązkowe akty prawne dotyczące prawa do azylu, ochrony danych, uczciwego procesu, integracji społecznej, dostępu do dokumentów unijnych[2].

Cel taki nie mógłby zostać osiągnięty bez bardziej przejrzystego zdefiniowania praw podstawowych, jakie mają być chronione. Z tego względu konieczne było wyraźniejsze przedstawienie tych praw oraz uproszczenie ram instytucjonalnych i prawnych samej Unii Europejskiej. Osiągnięto to dzięki przyjęciu Europejskiej Karty oraz włączeniu jej do Traktatu Konstytucyjnego, który ma zostać ratyfikowany przez Państwa Członkowskie. Ewolucja taka będzie zasadniczym krokiem naprzód w stosunkach pomiędzy:

- *Unią i jej obywatelami (gdyż mogą oni obecnie łatwiej odwoływać się w sprawie tych praw do sędziów i sprawdzać, czy instytucje UE respektują i promują te prawa);*
- *sądownictwem i władzą ustawodawczą UE (gdyż ta ostatnia wyraźniej dostrzega cele i ograniczenia jej zobowiązań i uprawnień);*

[1] Zmieniony Traktatem Amsterdamskim, który skodyfikował orzecznictwo ETS począwszy od C-29/69 « Stauder » z 12 listopada 1969 r.; rec.419 w C-11/70 "Internationale Handelsgesellshaft", Rec. 1125, C-4/73 "Nold" z 14 Maja 1974 r., rec. 491, C-44/79 "Hauer" rec. str.3727 i C-5/88 "Wachhauf" z 13 lipca 1989 r.

[2] Można to ująć w taki sposób, że przez całe dziesięciolecia problemem europejskiego ustawodawcy było to, jak uniknąć zatwierdzania aktów prawnych, które mogłyby przez przypadek pogwałcić prawa podstawowe, i tym sposobem zwracano w większym stopniu uwagę na unikanie „negatywnych skutków" niż na wybór konkretnego kierunku; obecnie, kiedy promowanie praw podstawowych stało się podstawowym celem (lub przynajmniej koncepcją włączenia do głównego nurtu dla wszystkich prac legislacyjnych), sposób ustanawiania prawa zmienił się w sposób zasadniczy.

- *UE i Państwami Członkowskimi (gdyż obecnie sposoby, dzięki którym każde prawo podstawowe może być chronione i promowane na szczeblu krajowym i europejskim, są bardziej przejrzyste);*
- *UE i Radą Europy (w szczególności w perspektywie przystąpienia UE do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka) oraz ONZ.*

Według Rady Europejskiej „włączenie Karty Praw Podstawowych do Traktatu Konstytucyjnego, jak również przyszłe przystąpienie UE do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Praw Podstawowych (EKPP), stworzy w istocie obowiązek prawny, zgodnie z którym Unia będzie musiała zagwarantować aktywne promowanie praw podstawowych we wszystkich dziedzinach polityki".

W rzeczywistości Parlament Europejski ma już taki obowiązek w dziedzinach, w których obecnie obowiązujące traktaty zapewniają podstawę prawną[1].

III. Pytania

Przy należytym uwzględnieniu tła instytucjonalnego i prawnego, a także kontekstu międzynarodowego w sytuacji po zamachach terrorystycznych z 11 września i 11 marca, seminarium mogłoby pomóc Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych w odpowiedzi na 4 następujące pytania:

1/ Jak lepiej ***chronić*** *prawa podstawowe, co obejmuje:*

- *kontrolę respektowania podstawowych zasad UE i praw podstawowych przez Państwa Członkowskie (art. 6 str. 1 i art. 7 TUE oraz przyszły art. I-2 Traktatu Konstytucyjnego)?*

- *wzmocnienie współdziałania pomiędzy szczeblem europejskim (włączając Radę Europy) i krajowym w taki sposób, który mógłby naszkicować nowy europejski porządek prawny?*

- *potrzebę zapewnienia obywatelom większych możliwości ochrony (europejscy i krajowi rzecznicy praw obywatelskich, prawo zwracania się o pomoc do sędziów wspólnotowych, niedyskryminowanie itp.)?*

2/ Jak lepiej ***promować*** *prawa podstawowe poprzez wyraźniej ukierunkowane wykorzystanie uprawnień legislacyjnych Unii i Wspólnoty?*

3/ Jak najlepiej ***podnosić świadomość*** *i tworzyć kulturę praw podstawowych w Unii Europejskiej i poza jej granicami?*

4/ Czy po dokładnym zbadaniu następstw tych trzech wyzwań dla Unii Europejskiej, ***Europejska Agencja Praw Podstawowych i Walki z Dykryminacją*** *mogłaby odegrać istotną rolę? Jakie są*

[1] Nawet jeżeli trzeba przypomnieć, że zgodnie z uzasadnieniem Trybunału Sprawiedliwości 2/94 ([1]) (przyjętym jeszcze przed wejściem w życie Traktatu Amsterdamskiego) *"...aucune disposition du TCE ne confère aux institutions communautaires, de manière générale, le pouvoir d'édicter des règles en matière de droits de l'homme,"* .
a) Takie oświadczenie należy rozumieć w tym sensie, że takie uprawnienie może istnieć tylko wtedy, gdy istnieje konkretna podstawa prawna (np. polityka dotycząca azylu, przejrzystości, dyskryminacji, ochrony danych ...) i że w takich wypadkach Unia / Wspólnota może określić własne normy
b) Co więcej, taka opinia nie przeszkadza Unii w przyjęciu aktów prawnych zorientowanych na „prawa człowieka".

podstawowe wymogi i kryteria, które agencja taka powinna spełniać, aby we właściwy sposób wypełniać swoją misję?

Organizatorzy zwracają się z uprzejmą prośbą do mówców, aby podczas przygotowania swoich wystąpień uwzględnili oni przynajmniej jedno z powyższych zagadnień, a także odpowiedzieli na konkretne pytania przypisane do każdego z paneli, jak pokazano poniżej.

* * *

25 kwietnia 2005, poniedziałek, 15^{00} – 18^{30}

15^{00} - 15^{05} Otwarcie seminarium przez **pana Jean-Marie CAVADA**, przewodniczącego Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

15^{05} - 15^{10} Uwagi wprowadzające **pana ****,** przewodniczącego Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych

Sesja I
Ochrona praw człowieka na szczeblu krajowym i europejskim: sprawa mniejszości i zwalczanie dyskryminacji

UE posiada jedne z najbardziej rozwiniętych ram prawnych na świecie, jeśli chodzi o zwalczanie dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, pochodzenie etniczne, religię lub przekonanie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Przepisy te nie zostały jeszcze jednak w pełni przetransponowane do prawa krajowego. Konieczne są również dalsze działania w celu zapewnienia, że ludzie są świadomi swoich praw ochrony przed dyskryminacją, oraz że mają możliwość ich egzekwowania.

Ciągle jeszcze nie istnieje wspólnotowa definicja osoby, którą można uznać za członka mniejszości, i do zharmonizowania tej koncepcji jest jeszcze daleko, nawet na szczeblu Organizacji Narodów Zjednoczonych lub Rady Europy[1]*. Ogólnie rzecz biorąc, zagadnienia mniejszości w Unii nie były dotychczas znaczącym priorytetem Unii, ale w obecnej chwili trzeba im poświęcić więcej uwagi w celu zwiększenia efektywności działań podejmowanych w tym zakresie przez władze publiczne.*

Istnieje potrzeba zarówno zintegrowanego podejścia do kwestii równości i niedyskryminowania, jak i nadania tym koncepcjom priorytetu przy włączaniu ich do odpowiednich polityk UE. Celem jest zapewnienie, że Państwa Członkowskie radzą sobie w sposób efektywny i właściwy z coraz większą różnorodnością swoich społeczeństw pod względem pochodzenia etnicznego, religii, wieku, niepełnosprawności lub orientacji seksualnej. Komisja Europejska ma do odegrania kluczową rolę w zakresie nadania rozpędu ogólnemu zakresowi polityki, a także monitorowania i wspierania transpozycji wspólnotowych praw antydyskryminacyjnych. Przyszła Agencja Praw Podstawowych może również wnieść wkład w ten proces, szczególnie poprzez ułatwianie gromadzenia danych, wymianę dobrych praktyk i nawiązywanie kontaktów ze społeczeństwem obywatelskim.

Panele mogłyby zająć się następującymi zagadnieniami:

1. Europejskie polityki antydyskryminacyjne

[1] Według Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych (KROMN) zdefiniowanie mniejszości leży w gestii państw sygnatariuszy (prerogatywa usankcjonowana KROMN, skutkiem której społeczności Romów uznawane są za mniejszość narodową jedynie w niektórych krajach).

Jak walczyć z dyskryminacją ze względu na rasę, pochodzenie etniczne, orientację seksualną, religię, niepełnosprawność i wiek? Jaka jest sytuacja społeczności Romów, nowo przybyłych i już osiedlonych imigrantów, osiedlonych społeczności mniejszości etnicznych wywodzących się od imigrantów, różnych mniejszości etnicznych lub narodowych mieszkających na terytorium Państwa Członkowskiego? Jakie kroki należy koniecznie poczynić w celu zapewnienia całkowitego wdrożenia i egzekwowania wspólnotowego prawa antydyskryminacyjnego? Czy potrzebne są dalsze działania w celu uzupełnienia obecnie obowiązujących ram prawnych? W jaki sposób rozważaniom dotyczącym równości i niedyskryminowania można nadać priorytet przy włączaniu ich do wszystkich odpowiednich polityk UE? Które środki prawne powinny być zastosowane, zanim Traktat Konstytucyjny wejdzie w życie? Jakie środki finansowe mogą być zaproponowane? Czy rola Funduszy Strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego i Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL może zostać lepiej skoordynowana w celu dotarcia do grup będących w potrzebie?

15^{10} - 15^{55} Wystąpienia:

- **Vladimir ŠPIDLA**, komisarz ds. Zatrudnienia, Spraw Społecznych i Równości Szans

- **Asbjorn EIDE**, przewodniczący Komitetu Doradczego przy Radzie Europy ds. Konwencji Ramowej o Ochronie Mniejszości Narodowych, byłego przewodniczącego Grupy Roboczej ONZ ds. Mniejszości

- **Beate WINKLER,** dyrektor Europejskiego Centrum Monitorowania Rasizmu i Ksenofobii (EUMC)

15^{55} - 16^{10} *Wymiana poglądów*

2. Doświadczenia krajowe niektórych Państw Członkowskich: podnoszenie świadomości, gromadzenie danych, monitorowanie, wymiana doświadczeń i najlepszych praktyk

Jak osiągnąć równowagę pomiędzy integracją a promowaniem różnorodności? Jakie są słabe strony odzewu Państw Członkowskich na działania oparte o art. 13 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej? Co jeszcze mogą zrobić władze krajowe, organy ds. równości, organizacje społeczeństwa obywatelskiego i partnerzy społeczni na rzecz promowania niedyskryminowania i różnorodności? Jakie środki wdrażania i mechanizmy oceny postępów mogą być zaproponowane? Czy gromadzenie danych jest ważnym narzędziem w rozwoju efektywnych polityk na rzecz promowania równości i zwalczania dyskryminacji? Czy UE powinna rozszerzyć współpracę z władzami krajowymi i innymi interesariuszami? Na czym polega rola władz regionalnych w tej sferze? Czy zasada subsydiarności jest najlepszym sposobem pomocy mniejszościom we włączeniu ich do procesu podejmowania decyzji? Czy samorządność jest właściwą odpowiedzią na problemy zgłaszane przez społeczności mniejszości?

16^{10} - 16^{40} Wystąpienia:

- **Joël THORAVAL**, przewodniczący Commission nationale consultative des droits de l'homme, Francja

– **Jany KVIECINSKA,** dyrektor generalny Biura Rządu Republiki Słowacji

– **Wouter NACHTERGAELE,** członek belgijskiego Krajowego Punktu Centralnego ds. rasizmu i ksenofobii

16^{40} - 17^{10} Wymiana poglądów

3. Poglądy społeczeństwa obywatelskiego na kwestię stosowania polityk antydyskryminacyjnych

W jaki sposób władze krajowe i regionalne, organy ds. równości i organizacje społeczeństwa obywatelskiego mogą lepiej koordynować swoje wysiłki z partnerami społecznymi? Gdzie jest w tym rola przyszłej Agencji Praw Podstawowych? Czy strategia zwalczania dyskryminacji z pomocą środków Funduszy Strukturalnych, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego oraz Inicjatywy Wspólnotowej EQUAL jest efektywna? Czy nie byłoby prostsze, gdyby korzyści z tych funduszy mogły osiągać organizacje pozarządowe reprezentujące wszystkie obszary objęte art. 13 Traktatu o Wspólnocie Europejskiej?

17^{10} - 17^{50} Wystąpienia:

– **Andrzej MIRGA,** przewodniczący Grupy Specjalistów do spraw Romów i Nomadów przy Radzie Europy, przewodniczący Komisji Doradczej Romów w ramach Projektu w sprawie Stosunków Etnicznych (Roma Advisory Council of the Project on Ethnic Relations (PER))

– **Anne-Sophie PARENT**, przewodnicząca Europejskiej Platformy Społecznej

– **Andre WILKENS,** dyrektor Instytutu Społeczeństwa Otwartego - Bruksela

– **Catelene PASSCHIER**, sekretarz Europejskiej Konfederacji Związków Zawodowych ETUC

–

17^{50} - 18^{25} Wymiana poglądów

18^{25} - 18^{30} Wnioski sprawozdawcy

Claude MORAES, członek Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

26 kwietnia 2005, wtorek, 09^{00} – 12^{30}

Sesja II
Prawa podstawowe i wyzwania dotyczące bezpieczeństwa: Priorytety decydentów UE w obliczu Konstytucji

09^{00} Rozpoczęcie sesji przez **Jean-Marie CAVADA**, przewodniczącego Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych

09^{05} Uwagi wprowadzające **Jo LEINEN,** przewodniczącego Komisji Spraw Konstytucyjnych, i **Hélène FLAUTRE**, przewodniczącej Podkomisji ds. Praw Człowieka

09^{15} **Pan Franco FRATTINI**, wiceprzewodniczący Komisji Europejskiej

1. Prawa podstawowe i wyzwania dotyczące bezpieczeństwa: jak osiągnąć równowagę ?

Unia Europejska jest częścią międzynarodowego porządku prawnego i powinna w pełni uwzględnić osiągnięcia ONZ i Rady Europy w dziedzinie ochrony i promowania praw człowieka. W szczególności należy zapewnić wymianę informacji i danych oraz owocną współpracę pomiędzy przyszłą Agencją Praw Podstawowych UE i Radą Europy. Jest kwestią najwyższej wagi, aby wypracować funkcjonalny model współpracy, a także ustanowić połączenie instytucjonalne pomiędzy Agencją i Radą.

Jednakże od zamachu terrorystycznego z 11 września zmienił się ogólny kontekst polityk dotyczących praw człowieka. Samo zapewnienie, że pewność i spójność prawna jest zagwarantowana w ochronie praw podstawowych w całej Europie, w szczególności przez Radą Europy i organy ONZ, może nie być wystarczające.

Jakie wnioski należy wyciągnąć z ostatnich wydarzeń i polityk antyterrorystycznych na szczeblu międzynarodowym, UE i krajowym? W jaki sposób osiągnąć – i utrzymać – równowagę pomiędzy wymogami bezpieczeństwa i ochroną praw podstawowych? Jaka jest rola Agencji UE w tym kontekście?

09^{25} - 10^{05} Wystąpienia:

- **Alvaro GIL ROBLES,** komisarz Rady Europy ds. Praw Człowieka
- **Dick OOSTING**, Amnesty International
- **Antoine MADELIN**, działacz Międzynarodowej Federacji Praw Człowieka (FIDH)
- **Tony BUNYAN**, wydawca, działacz organizacji Statewatch

10^{05} - 10^{30} Wymiana poglądów

2. Ochrona praw podstawowych: sposoby zapewnienia dialogu pomiędzy sędziami wspólnotowymi a krajowymi

Włączenie Karty Praw Podstawowych do Traktatu Konstytucyjnego, jak również przyszłe przystąpienie UE do Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Wolności Podstawowych (EKPP) przyniesie fundamentalne zmiany instytucjonalne i konstytucyjne, i w znaczący sposób zwiększy prawne zobowiązanie Unii do zapewnienia, że prawa podstawowe są aktywnie promowane we wszystkich dziedzinach polityki.

Zgodnie z postanowieniami obowiązujących Traktatów Wspólnota i Unia podejmują decyzje natury prawnej w zakresie kwestii pozostających w polu zainteresowania zarówno Trybunałów Europejskich, jak też sadów krajowych (jednym z niedawnych przykładów jest sprawa europejskiego listu gończego rozpatrywana przez wiele trybunałów konstytucyjnych). W oczekiwaniu na wejście w zycie Traktatu Konstytucyjnego pożądane byłoby więc ułatwienie dialogu pomiędzy sądownictwem wspólnotowym a sądownictwem krajowym, a także między sądami a legislatorami, w celu uniknięcia w najszerszym możliwym zakresie niespójnych interpretacji. Należałoby również wspierać rozwój i postępujace zmiany w ramach wspólnej kultury prawnej z zakresu ochrony praw podstawowych. Zdaniem Parlamentu Europejskiego, tego typu rozwój mógłby zostać ułatwiony poprzez, między innymi, wzmocnienie kontaktów między trybunałami konstytucyjnymi oraz dzięki zniesieniu obecnych ograniczeń z zakresu kompetencji interpretacyjnych Trybunału luksemburskiego w sprawach związanych z polityką odnoszącą się do Europejskiego Obszaru Wolności, Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.

Jak przedstawiają się poglądy głównych zainteresowanych, europejskich sądów najwyższych, w sprawie tej nowej perspektywy, korzyści, jak również potencjalnych niespójności pomiędzy dwoma europejskimi systemami prawnymi? Czy obywatele Europy mogą się spodziewać lepszej ochrony swoich praw będącej skutkiem tej ewolucji? W jaki sposób osiągnąć – i utrzymać – właściwą równowagę pomiędzy wymogami bezpieczeństwa i ochroną praw podstawowych?

10^{30} - 11^{10} Wystąpienia:

- **Vassilios SKOURIS**, przewodniczący Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich
- **Luzius WILDHABER**, przewodniczący Europejskiego Trybunału Praw Człowieka
- **Guy CANIVET**, przewodniczący Sądu Kasacyjnego (Cour de Cassation - Francja), przewodniczący Sieci Zwierzchników Sądów Najwyższych w Unii Europejskiej
- **Valerio ONIDA**, były przewodniczący włoskiego Trybunału Konstytucyjnego

11^{10} – 11^{40}. Wymiana poglądów

*
* *

Sesja zamykająca:
Wyzwania dla europejskiego ustawodawcy i jego zobowiązania

Promowanie praw podstawowych wymaga odpowiednio ukształtowanego podejścia do tego nowego kontekstu; wyraźna wola polityczna dotycząca jego położenia musi być dopiero wyrażona. Zadanie to zostanie prawdopodobnie przejęte przez Komisję w ramach Grupy Komisarzy zajmującej się prawami podstawowymi, przeciwdziałaniem dyskryminacji oraz równymi szansami, pod przewodnictwem przewodniczącego Barroso. Agencja będzie jednym z elementów tego nowego europejskiego mechanizmu praw podstawowych. Do czego gotowa jest się zobowiązać każda z instytucji?

11[40] **Josep BORRELL FONTELLES**, przewodniczący Parlamentu Europejskiego

11[55] **Jean ASSELBORN**, przewodniczący Rady ds. Ogólnych UE (czekamy na potwierdzenie)

12[10] **José Manuel BARROSO**, przewodniczący Komisji Europejskiej

12[25] Wnioski sprawozdawcy, **Pani Kingi GÁL**, członkini Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych.

Odniesienia

- *Witryna internetowa seminarium* (http://www.europarl.eu.int/comparl/libe/elsj/events/hearings/20050425/default_en.htm)
-

- *Projekt sprawozdania Kingi Gál w sprawie propagowania i ochrony praw podstawowych: rola instytucji krajowych i wspólnotowych, w tym również Agencji Praw Podstawowych* (http://www.europarl.ep.ec/meetdocs/2004_2009/documents/PR/558/558630/558630en.pdf)

- *Projekt sprawozdania Claude Moraes w sprawie ochrony mniejszości i polityki antydyskryminacyjnej w rozszerzonej Unii Europejskiej* (http://www.europarl.eu.int/meetdocs/2004_2009/documents/PR/558/558192/558192en.pdf)

- *Traktat Konstytucyjny* (http://europa.eu.int/constitution/index_en.htm)

- *Konsultacje zainicjowane przez Komisję Europejską w sprawie utworzenia Agencji Praw Podstawowych (COM (2004) 693 wersja ostateczna)* http://www.europa.eu.int/comm/justice_home/news/consulting_public/fundamental_rights_agency/index_en.htm

- *Dyrektywa Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzająca w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne* (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/pdf/legisln/2000_43_en.pdf)

- *Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy* (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/pdf/legisln/2000_78_en.pdf)

- *Zielona Księga o równości i niedyskryminowaniu w poszerzonej Unii Europejskiej* (http://www.europa.eu.int/comm/employment_social/fundamental_rights/policy/aneval/green_en.htm)

ZAŁĄCZNIK

Sekretariat seminarium	Telefon	Adres	E-mail
Emilio DE CAPITANI **Kierownik wydziału**	**32.2.284.35.08**	**Parlament Europejski** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 032** **1047 Bruksela**	**ip-libe@europarl.eu.int**
Antoine CAHEN **Administrator**	**32.2.284.06.60**	**Parlament Europejski Rue Belliard 89** **RMA 1J 014** **1047 Bruksela**	
Martina SUDOVA **Administrator**	**32.2.2843.14.76**	**Parlament Europejski Rue Belliard 89** **RMA 1J 040** **1047 Bruksela**	
Ryszard DE GROOT **Asystent**	**32.2.284.07.95**	**Parlament Europejski** **Rue Belliard 89** **RMA 1J 036** **1047 Bruksela**	
Béatrice OLLIER **Sekretarka**	**32.2.284.25.81**	**Parlament Europejski** **Rue Belliard 89** **RMA 01J006** **1047 Bruksela**	

Ważna informacja dla osób pragnących uczestniczyć w seminarium

Seminarium jest otwarte dla publiczności. Jednakże ze względów bezpieczeństwa uczestnicy nie posiadający identyfikatora Parlamentu Europejskiego powinni wcześniej otrzymać przepustkę. Osoby chcące się w nią zaopatrzyć powinny skontaktować się z sekretariatem seminarium do dnia 20 kwietnia 2005 r.